

Zengő Hírek

III. évfolyam 4. szám
„Zengő madár ágrul ágra, Zengő ének szájrul szájra.” (Arany J.: Rege a csodaszarvasról)

Kedves Zengővárkonyiak!

Itt van az ősz, itt van újra... bár az időjárás erre még nem enged következtetni. Ami viszont visszavonhatatlanul mutatja, hogy új évszakra léptünk, az a gyerekkacagástól hangos óvoda és iskolaudvar. Persze nem mindig felhőtlenek az intézményekbe járó gyerekek hétköznapijai, de a Zengővárkonyba járó gyerekeknek valljuk be, nagyon jó kis közeget jelent az óvoda és az iskola.

Őszi számunkban kicsit a mélyére ástunk, vajon mi is teszi különlegessé a zengővárkonyi iskola diákjainak mindennapjait? Mit tud hozzátenni az intézmény és a pedagógusok a gyerekek életéhez, értékrendjéhez, világlátásához, későbbi boldogulásukhoz?

A beszélgetéseken kívül természetesen ebben a számban is tájékozódhatnak a közelmúlt és a közeljövő eseményeiről, ami reményeink szerint minden falubeli számára örömtelien színesíti a mindennapokat.

Kellemes olvasgatást, szép őszi napokat kívánok!

Fülöp Szilvia, szerkesztő

Zengővárkonyiak az 1972-es Leányvásáron

Sütt gesztinyés Lukács nap

2023. október 7., 15:00-tól

Zengővárkony,
Tájház udvar és Kossuth Lajos utca

15 órától Császár János emléktáblájának koszorúzása a zengővárkonyi iskolánál, utána menettánc az Arany János utcán a templomig.
Koszorúzás Töttös Sándor emléktáblájánál és karikázó a templom előtt.

16 órától színpadi műsor a tájház udvarán.

Fellépők:

Köpfűfa zenekar

Pörbölyi Hagyományörző Egyesület

Pécsváradi Nyugdijas Egyesület néptánc csoportja

Pécsi Református Kollégium zengővárkonyi általános iskolás diákjai

A Töttös Sándor Alapítvány Dalos pacsirtái

Boris Sándor

Zengővárkonyi Hagyományörző Művelődési Egyesület

Egész nap kézműves kirakodóvásárral, sült gesztenyével, kürtös kaláccsal várjuk vendégeinket!

Bál: 20 órától, zenél a Spirit Live Music Band

A helyszínen támogatói jegy vásárolható.

KÁNYÁDI SÁNDOR: MÉG SÜT A NAP...

Még süt a nap, még sütoget,
csak reggelente van hideg,
csak estelente kédeggél
újra és újra föl a szél.

Csak az éjszakák, csak azok
hűvösek, mint a csillagok.
Napközben meleg van, meleg.
Sütkéreznek a verebek.

Duruzsolnak a darazsak.
Napfényben fürdik a patak.
Gúnárok, gácsérok, tojók
élvezik még az úsztatót.

De a reggeli hideget
feledni többé nem lehet,
sem az esték, sem a sötét
éjszakák csillag-hűvösét;
tudják mindezt a levelek,
s a fáknak búcsút intenek.

Nemzeti
Együttműködési
Alap

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
ALAP

KÖZTÜNK ÉLNEK

PERÉNÉ PAPP ÉVÁVAL ÉS MOHÁCSI BARBARÁVAL BESZÉLGETTÜNK

Mostani két beszélgetőtársamat nem rokoni szálak fűzik össze, mégis régóta jól ismerik és segítik egymást. Ezúttal munkatársakként ültek le velem beszélgetni, de már az első perctől érezhető, hogy viszonyuk ennél sokkal szorosabb. A Pécsi Református Kollégium Zengővárkonyi Általános Iskolájának két pedagógusát kérdeztem az intézményről, pályájukról, gyerekekről, tapasztalatokról.

Először is kérlek, meséljete ki-csit szakmai életutatókról. Éva néni, már nyugdíjas vagy, de még a mai napig aktívan dolgozol. Barbi te még a pályád elején jársz.

P.P.É.: A Zengővárkonyi Általános Iskola volt az első munkahelyem, ahol képesítés nélkül kezdtem el tanítani a második és negyedik összevont osztályban 1974-ben. Gerst Józsefné Erzsike volt a mentornom, akitől rengeteg segítséget, útmutatást kaptam. A mai napig hálás vagyok érte. Szükség is volt a tanácsaira, hiszen májusban még gimnáziumba jártam, szeptemberben pedig már a katedrán álltam, és tanítottam.

A Kaposvári Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskolára felvételiztem érettségi után 1974-ben. Mivel ebben az évben férjhez mentem, és lehetőséget kaptam, hogy Zengővárkonyban képesítés nélkül kezdjek az iskolában dolgozni, ezért levelező tagozatra kértem magam. Így végeztem el a főiskolát. 1978-ban diplomáztam.

Gyermekeim születése után Pécsváradon helyezkedtem el a Kodolányi János Általános Iskolában. Ekkor még a "hegyen" volt az iskola, a régi épületben kezdtem el tanítani. Miután felújították az épületet a Kossuth Lajos utcában, oda kerültünk az alsós osztályokkal.

1994-től 15 éven keresztül férjem vállalkozásában dolgoztam, majd visszahívtak Pécsváradra tanítani.

2013-tól 5 éven keresztül Németországban éltünk a lányommal és családjával együtt.

2018-ban tértünk haza, és Tóth Györgyi igazgatónő segítségével

ismét elhelyezkedhettem Pécsváradon. Nyugdíjazásomig dolgoztam ott, és 2020-ban átvehettem a Pedagógus Szolgálati Emlékérmét.

Miután Zengővárkonyban megkezdte működését a református általános iskola, nagy öröömöm-

re, Józsa-Papp Éva intézményvezető megkeresett, hogy tanítsak újra Zengővárkonyban. Hihetetlen öröm számomra, hogy az "első iskolámban" taníthatok a pályám végén. Már a 4. tanévet kezdem itt, és nagyon élvezem. A kollégáim nagyszerűek, segítőkészek, empátikusak. Nagyon hálás vagyok nekik. Jól érzem magam köztük, tisztelettel és óriási szeretettel vagyok a gyermekek iránt.

Hiába a sok-sok eltelt év a pályán, nem érzem magam sem fáradtnak, sem kiégettnak. Nekem olyan az iskolába bejárni, mintha szanatóriumban lennék.

M.B.: Gyerekkorom óta éreztem magamban, hogy tanítani szeretnék. Mégis elég kanyargós út vezetett számomra idáig. Mivel elsőre nem sikerült elég jól az érettségim, nem tanultam tovább a gimnázium után. Mivel mindig is szerettem gyerekekkel foglalkozni, megpályáztam egy au-pair állást Nagy-Britanniában, és 2 évig éltem kint. Megtanultam az önállóságot, szerettem ott lenni, de legbelül biztos voltam benne, hogy nekem itt-hon van a helyem.

Miután hazaköltöztem dolgoztam

a vendéglátásban, de ekkor már foglalkoztatott a kérdés, hogy hogyan tudnék mégis pedagógusként elhelyezkedni. Rászántam magam és újra érettségiztem, illetve elvégeztem a pedagógiai és családsegítő munkatárs képzést. Így 2016-ban sikerült felvételt nyernem a Pécsi Tudományegyetem Kultúratudományi, Pedagógusképző és Vidékfejlesztési Karára Szekszárdra. 2017-ben sikerült elhelyezkednem a pécsváradai Kodolányi János Általános Iskolában mint napközis pedagógus napi 2 órában. Ez kiváló lehetőség volt, hogy az iskolában tanultakat élesben is kipróbáljam, és a gyakorlati tapasztalataimat az iskolában is felhasználjam.

Éva néni és Nagy Szilvia voltak a mentoraim Pécsváradon. Ők segítették a munkámat a pályám elején.

Közben kitört a Covid, ezért el kellett jönnöm Pécsváradról, és az államvizsga is pillanatok alatt lezajlott a különleges körülmények miatt. Ez hagyott bennem egy kis hiányérzetet.

A múlt tanévben zajlott a minősítem, mely viszont olyan komplex felkészülést kívánt, és olyan összetett vizsgafolyamatot jelentett, hogy sikerült megszabadulnom ettől a hiányérzettől is.

2021-ben kezdtem pedagógusként dolgozni itt Zengővárkonyban. Akkor két évig osztályfőnöke voltam a mostani 4. osztályosoknak. Viszont elsős osztályt idén kaptam először. Nagyon izgalmas feladat. Ráadásul közben a két mentorom, Éva néni és Szilvi is itt kezdett dolgozni, ami szintén nagy öröm számomra.

A tanulással sem hagytam fel. Jelenleg az Apor Vilmos Katolikus Főiskola-népi gyermekjáték, néptáncpedagógus, hagyomány ismeretoktató szakirányra járok. A mesterképzés is tervben van. Jövő ősszel szeretném elkezdni Szekszárdon gyermekművelés szakon.

Hogyan készültél rá, hogy első

osztályfőnök leszel az idei tanévtől?

M.B.: Már az iskolanyitogatáson megkezdődött a felkészülés és az ismerkedés a gyerekekkel. Ezeket a nyílt napokat februárban és tavasszal szoktuk megtartani, és az érdeklődők ilyenkor megismerhetik az iskolát, a pedagógusokat. Izgalmas belegondolni abba, hogy ezt a kis társaságot, amit ez a 17 kisdiák alkot, én formálom. Úgy látom, hogy jól veszik az akadályokat. Nagyon aranyos, jó csapat. Többen is tanítják őket természetesen, de én vagyok számukra a tyúkanyó, akihez bármivel fordulhatnak.

Mennyire látszik a kis elsőskön, hogy pár hónapja még óvodások voltak? Hamarabb elfáradnak? Mennyire tudjátok számukra megkönnyíteni az óvoda és az iskola közötti átmenetet?

M.B.: Természetesen figyeljük őket, és azt gondolom, hogy mi nagyon rugalmasan tudjuk kezelni a szüneteket és a tanórákat. Ha azt látjuk a tanórán, hogy elfáradtak, akár óra közben is beiktatunk pihentető vagy épp megmozgató gyakorlatokat, játékokat. Nem csak szünetben van lehetőségük, hogy kifújják magukat. Mindemmel azt látom, hogy a gyerekek nagyon rákészültek, hogy ők szeptembertől nagy iskolások lesznek, és eszerint is próbálnak meg viselkedni. Ez persze egyéntől is nagyon függ.

Érzektek a mai gyerekeken olyasmit, hogy ebben a felgyorsult, digitális világban nehezebb lekötni a figyelmüket?

P.P.É.: A hitvallásom szerint "Minden gyermek egy csoda." Legyen jobb vagy rosszabb képességű, mindegyik gyerekben meg lehet találni a szeretetreméltó tulajdonságokat. Mindig is ezt tartottam szem előtt. A mai diákoknak sok mindennel meg kell küzdeniük. A legnagyobb problémát a hatalmas mennyiségű tananyagban látom. Régen sokkal több időnk volt a gyakorlásra, felzárkóztatásra. Ezen kívül a mai rohanó világ a gyerekeket sem kíméli. Szinte minden nap valamilyen különóra járnak délután. Régebben alig volt egy-két diánkunk, akinek iskola után még kötelező elfoglaltsága volt. Sokszor a családban sincs minden rendben. Sok család széthullik, mindenki rohan a munkája után. Nem tudnak a gyerekekkel elég időt tölteni. Ré-

gen nagyobb volt a gyerekek állóképessége is. Sokat szaladgáltak, fára másztak, bicikliztek, fociztak a gyerekek. Az iskolába gyalog mentek, otthon pedig segítettek a házimunkában. A telefonnyomkodásnak leginkább ebben látom a káros hatását. Sokkal kevésbé állóképesek a mostani gyerekek. Persze a digitális világnak sok előnye is van. A fiatal pedagógusoknak sok új eszköz áll a rendelkezésükre a tanításban, ami nekünk még nem volt adott.

M.B.: A gyerekekkel sokat használjuk a digitális táblánkat, amin egy-két gombnyomással meg tudok mutatni nekik bármit. Akár videókat, képeket egy adott témában. Ez persze leköti a figyelmüket. Én azért igyekszem kevesebbet használni a digitális eszközöket a taní-

tásban, mert azt gondolom, hogy otthon éppen elég jut nekik belőle. Az iskolában nem ezt szeretném erősíteni.

A zengővárkonyiai számára fontosak a néphagyományok. Barbi, te magad is hagyományörző vagy. Mennyire tudod ezt az értékrendet is továbbadni a gyerekeknek?

M.B.: Itt az iskolában művészeti oktatás is folyik. Heti 1 órában

van néptánc a gyerekeknek. Már elsős koruktól kezdve ismerkednek a zengővárkonyi hagyományokkal is. Eleinte persze inkább népi játékok, később táncok formájában. De nem kell ehhez az egy órához ragaszkodnunk. Sokféle óra tananyagába becsempészhetőek ezek az értékek: pl. technika, rajz vagy ének. Nagyon sokat hallanak a gyerekek a helyi hagyományokról nem csak tőlem, de más tanítóktól is. Az is érzékelhető, hogy a zengővárkonyi oviból érkező kicsik már milyen sokat hoznak ebből magukkal onnan. De aki máshonnan jön, annak is gyönyörűen beépíthető az életébe ez a kis színfolt. Azt gondolom, hogy ugyanúgy, mint a hit, ez is egy olyan kapaszkodó, amihez nyúlhatnak a gyerekek, ami gazdagítja őket.

Éva néni, az évek során nevelkedett olyan kisgyerek a kezeid között, aki valamiben igazán kiváló volt, vagy akire valamilyen okból különösen szívesen emlékszel vissza?

P.P.É.: Mindenkire egytől-egyig nagy szeretettel és büszkeséggel gondolok. Sok egykori diákommal tartom a kapcsolatot a mai napig, és sokuknak a csemetéjét is tanítom. Rájuk úgy gondolok, mintha az unokáim lennének. A leggyengébb tanulóm is megállja helyét az életben. Volt olyan kisdiákom, aki sokszor segítségre, bátorításra szorult. Mára egyetemet végzett, és örömmel konstatáltam a kitartását. Közepes képességű diákjaimból jó szakemberek váltak. Több diákomból pedagógus, pszichológus vagy épp egészségügyi szakember lett.

Az elmúlt 3 évben itt Zengővárkonyiban tanítottam magyar nyelvet és irodalmat. Szuper kis csapatom volt, és látom köztük a lehetőséget néhány újabb tanító néninek, könyv illusztrátornak, grafikusnak vagy képzőművésznek.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy szerintem a legfontosabb a gyerekek iránti tisztelet és szeretet. Szeretni és szeretve lenni, legyen a gyerek gyengébb vagy jobb képességű. Amit pedig üzennék a gyerekeknek: Önbizalom, kitartás, szorgalom. Ha ezek megvannak, mindent elérhetnek amire vágnak!

Fülöp Szilvia

ÖTÖDIK TANÉVÉT KEZDI A ZENGŐVÁRKONYI REFI

JÓZSA-PAPP ÉVA TAGINTÉZMÉNY-VEZETŐVEL BESZÉLGETTÜNK TAPASZTALATOKRÓL, JÖVŐKÉPRŐL

2019-ben 19 diákkal új időszámítás vette kezdetét a zengővárkonyi általános iskola falai között. Józsa-Papp Éva tagintézmény-vezető, akkor még talán gondolni sem merte, bár hitte és remélte, hogy 5 év alatt idáig jut, ekkorát fejlődik az intézmény. Őt kérdeztük most tapasztalatokról, újdonságokról, arról, hogy milyen körülmények között kell helyállnia egy pedagógusnak, és egy vezetőnek?

J.P.É.: Szeptemberben az 5. tanévet kezdtük, jelenleg 78 diákunk van 6 évfolyamon, és törekszünk rá, hogy a felső tagozatot felmenő rendszerben egészen a 8. évfolyamig bővítsük. Ez mindenképp azt mutatja, hogy pozitív jövőképünk van, és évről évre fejlődni tudunk.

Természetesen a növekvő diáklétszámhoz folyamatosan igazodunk kell. Idén egy új feladatellátási hellyel bővült az iskola. A nyár folyamán zajlott az átalakítás - bár az épület kiváló állapotban volt, így szerencsére ezzel nem volt nehéz dolgunk, és a bútoraink is mind rendelkezésre álltak -, az engedélyeztetési folyamat. Augusztus végén kaptuk meg az engedélyt a Kossuth Lajos utca 10. szám alatti ingatlanra, melyet az 5. és 6. osztályosok vettek birtokba. További terveink között szerepel a tálalókonyha átalakítása, bővítése, hogy kényelmesebben, hatékonyabban tudjon zajlani az ebédeltetés.

A pedagógus létszám 14 főre nőtt, köztük van főállású, részmunkaidős és óraadó is.

Nagy büszkeség számunkra, hogy munkánk elismeréséül, az Oktatási Hivatal iskolánknek 2023-ban "Bázisintézmény" címet adományozott. Ez annyit takar, hogy megyei, járási, esetleg országos szinten elismert és szakmai hagyományokkal rendelkező, infrastruktúrában a feladatellátáshoz megfelelő módon felszerelt, egyedi, más intézmények számára is példaértékű, működésében koherens, befogadó, gyermekközpontú pedagógiai

gyakorlattal, szakmai módszertani, szervezeti kultúrával és innovációval rendelkező nevelési-oktatási intézmény vagyunk. Mely alkalmas az adott területen magas színvonalú, hatékony tudásmegosztásra. Olyan intézmény, amelyben az adott szolgáltatási területhez kapcsolódó jó gyakorlat eredményesen működik. Fontos megjegyezni, hogy ez egy 6 évente megítélt cím, melyet minden alkalommal újra meg kell pályázni, tehát folyamatosan meg kell újulni, és fenn kell tartani ezt a színvonalat. Illetve azért is nagy elismerése ez a szakmai munkánknak, mert egy ilyen cím elhelyezi az intézményt a képzeletbeli térképen, és megerősíti működését.

A Pécsi Református Kollégium

részéről is minden támogatást megkapunk, sőt az idej tanévtől már "ki is repültünk a fészekből", mivel már tagintézmény vagyunk. Korábban a pécsi iskola tagozataként működünk, de tagintézménynek lenni egy nagyobb fokú önállóságot jelent és nagy elismerés. Persze ez rengeteg új feladatot is hoz magával, de nem félünk a kihívásoktól.

Ez csupa jó hír, és gratulálunk ezekhez a szép sikerekhez. Mi az, amit mégis kihívásként élsz meg, ha a jövőre gondolsz?

J.P.É.: A jövő év kihívása mindenképpen a beiskolázás lesz. Erre nagy

hangsúlyt kell fektetnünk a jövő év elején, mivel már most látható, hogy kevés lesz az elsősztályos a környéken. Jelenleg nyolc környező településről járnak hozzánk a gyerekek. A leendő elsősök már az eddigi években is részt vehettek három alkalmas "Iskola nyitogatónkon". Ez nem csak azért hasznos, mert így a gyerekek és szülők képet kaphatnak rólunk, és így felelősen tudnak iskolát választani, de számunkra is jó lehetőség, hogy a kis elsősöket és családjukat megismerjük.

Számodra milyen volt megélni a váltást, hogy a Pécsi Református Kollégiumban folytatott pedagógusi munkád után itt lettél tagozat-, majd később tagintézmény-vezető?

J.P.É.: Természetesen egyáltalán nem bántam meg ezt a váltást. Nagyon élvezem, hogy Zengővárkonyiban minden pedagógust, gyereket és szülőt név szerint ismerek. Ez a lépték szerintem nagyon egészséges. Szeretem azt is, hogy itt van egy fajta szabadságunk, ami által úgy érzem, többet tudok/tudunk adni a gyerekeknek. Persze ezerszer több munkám és feladatomban van, de azt érzem, hogy ez egy olyan közösség, amit még át lehet látni. Persze felteszik a kérdést, hogy nem félünk-e attól, hogy mi lesz azokkal a gyerekekkel a középiskolában, akik nálunk, egy zárt

burokban nevelődnek nyolcadikig? Ettől egyáltalán nem félek, mert az iskola nem minden. A családjukkal ezek a gyerekek látják a világot, és természetesen tudják, hogy nem csak Zengővárkonyi létezik. Viszont ebben a burokban fel tudjuk vértézni őket olyan biztos alapokkal, olyan érzelmi biztonsággal, hogy a nagyvilágban is megállják majd a helyüket. A református hitben nevelés eleve ad egy olyan keretet, egy olyan értékrendszert nekik, amihez vissza tudnak majd nyúlni, amikor bajban vannak, vagy amikor egyedül kell jó és rossz között dönteniük. Hiszek

benne, hogy ezt itt nálunk megkapják. A reggeli csendességeken úgy tudok beszélgetni a gyerekekkel, hogy azt hiszem, annak lenyomata lesz az egész életükben. Én hálás lettem volna, ha ekkora koromban valakitől megkapom ezeket a tanácsokat, vagy segítenek átlátni az összefüggéseket.

A külső személok is láthatják az udvaron folyó fejlesztéseket. Meseinél ezekről?

J.P.É.: A tavalyi szenzációsan sikerült adventi vásárunk bevételeiből tudtuk az udvaron a távolugró gödröt és a nagy homokozót elkészíteni. Illetve készül a járda a két épület

régi járdáinak összekötéseként. Fákat is ültettünk az udvarra. A szülőkötől kaptunk tulipánhagymákat is az új épület kertjének szépítésére. Az anyaintézmény is támogatott minket sporteszközökkel közel 1 millió forint értékben. Idén is szeretnénk adventi vásárt szervezni, és annak a bevételeiből is majd további újításokat tervezünk.

A sajtóból sokat halljuk a szavakat: pedagógus-tüntetés, státusz-törvény...

Mennyire nehéz most pedagógusként boldogulni, és a fókuszban megtartani a hivatástudatot és a gyerekeket?

J.P.É.: Nem vagyunk könnyű helyzetben, de bízom az iskolánk vezetésében és a kollégáink elhivatottságában, akik azért választották hivatásuknak a pedagóguspályát, mert ez az, amivel foglalkozni szeretnének. Ezért a jövővel kapcsolatban én mindig is bizakodó vagyok.

Köszönöm a beszélgetést, és további sikerekben és nem utolsó sorban örömeinkben gazdag munkát kívánok!

Fülöp Szilvia

A TÖTTÖS SÁNDOR ALAPÍTVÁNY NYÁRI HÍREI

Nagy örömünkre, Dalos pacsirtáink egyre több rendezvényen mutatkozhattak be a nyár folyamán. Részt vettek a váraljai Kuglóffesztiválon, a Pécsváradi várban, a nagypalli Falunap és Pogácsafesztiválon, valamint Zengővárkonyban a Német napon.

Nagy lelkesedéssel, - megalakulásunk óta - idén először tudtunk két pályázatot is benyújtani, melyek eredményit izgatottan várjuk az elkövetkező hónapokban.

A hosszú nyári szünet után kis táncosainkkal ismét folytatjuk gyermekfoglalkozásainkat. A próbákat idén a Zengővárkonyi Önkormányzat által felajánlott helyiségben tarthatjuk, amit ezúttal is nagyon köszönünk! Továbbá várjuk új kisgyermekek jelentkezését is!

Agy megtiszteltetés érte alapítványunk elnökét. Pécsváradi Város Önkormányzata Emlékplakettel köszönte meg Mohácsi István eddigi munkáját. Az ünnepségen a következők hangzottak el:

„Pityu neve hallatán, mindenkinek először talán egy szó jut eszébe. Trombita. Ki az, aki nem hallotta még Pityut fújni? Ki az, aki az elmúlt években nem találkozott vele a Pécsváradi Leányvásár Zengő Rezek műsorán? Igen. Ő mindig ott van, kezében a trombitájával, hiszen 2006 óta évről-évre szorgosan keresi fel barátait, zenésztársait, hogy a Leányvásár vásárnap délutánját színesítse. A

megszámlálhatatlan tagú, „rezebanda” számtalanszor lepett meg bennünket felcsendülő csárdás és verbunk egyvelegével, okozva ezzel örömet, de volt, amikor könnyeket csalt a hallgatóság szemébe.

A Zengő-Várad Rezebandájával is már több, mint 15 éve kereshetjük Pityut. Tagjainak lehetőséget adott arra, hogy a rég elkopott, porosodott hangszereket újra elővegyék, megfújják. Sokan köztük már a mennyei zenekarban játszanak, de hisszük azt, hogy nagyon hálásak ezekért az együtt töltött időkért

Gyermeknéptánc Zengővárkonyban

Az elmúlt 2 évhez hasonlóan, a Töttös Sándor Alapítvány idén is várja a 4-12 éves gyermekeket gyermeknéptánc csoportjába!

Helyszín: Zengővárkony, a volt Szalmamúzeum helyén
Első foglalkozás időpontja: 2023. szeptember 27. szerda 16 óra
(a foglalkozások minden szerdán 16 órakor kezdődnek)

Jelentkezés és bővebb információ: Link-Réfi Csilla, +36302285288

és a lehetőségért. Pityunak fontos a múlt értékeinek megőrzése. A hagyományörzés élete része, ebbe nőtt bele és ezt adja át gyermekeinek, unokáinak. Felesége, Ági mai napig segítő társa a munkájában. A Töttös Sándor Zengővárkony Kultúrájáért Alapítvány elnöke, melyhez a még nem említett Dalos Pacsirták neve is fűződik. Rengeteg terve van a jövőt illetően, egy biztos, itt Pécsváradon minden évben összefut-

hatunk vele, a Leányvásáron. Csak a trombitát kell keresni.”
Mi nem csak Pécsváradon futhatunk vele össze, hanem itt szülőfalujában, Zengővárkonyban is.

Réfi Csilla és Mohácsi Barbara

KERTÉSZKEDJÜNK TUDATOSAN MIÉRT KOMPOSZTÁLJUNK?

I dén nyári kánikula hőmérsékletével sétáltunk bele az őszebe. Egy darabig talán el sem hittük, hogy vége lett a nyárnak, majd szép lassan megjelentek a sárguló levelek a paradicsomon, paprikán, uborkán a veteményesben. Elérkezett az ideje kertünk letakarításának. Ilyenkor rengeteg kerti hulladék jön össze, amit első gondolatra általában elégetnénk, de álljunk meg egy pillanatra! Gondoljunk végig mit is jelent ez a környezetünknek, a saját egészségünknek?

A kerti hulladék elégetése, beleértve az avar égetést is, igen nagy légszennyezést okoz. Égetéskor sokkal több mérgező anyag, pl.: széndioxid kerül a levegőbe, mint komposztálás során. A kellemtelen és mérgező füst nem csak saját otthonunkban okoz gondot, hanem a szomszédok életét is megkeseríti.

A kerti hulladék elégetésének végterméke a hamu, ami rövidtávon növeli ugyan a talaj termőképességét, viszont hosszútávon, nagyobb mennyiségben kivonja a humuszt a földből és ezzel csökkenti a talaj nedvszívó képességét. Így bizony növeljük a bolygó elsvatagosodását, ugyanis egy gramm humusz 50 gramm vizet képes tárolni! Szóval mit tehetünk, ami jó a kertnek és jó az egészségünknek is? Komposztáljunk, mulcsozzunk!

A komposzt készítése akár jó családi szórakozás is lehet gyermekekkel és közben máris környezet-tudatosságra taníthatjuk őket. Első dolgunk megkeresni a megfelelő helyet a komposztálónknak. Ha ez megvan, a következő, hogy miből és hogyan készítsünk komposztálót? Amikor elkészült a helye, akkor mégis mit és hogyan rakhatunk bele?

Tehát a komposztáló helyét úgy alakítsuk ki, hogy félárnyékos helyen legyen, fa közelében, bokros részen, de ne a szomszéd kerítése mentén! A háztartásba termelt komposztoknak valóhoz, mint pl.: kávézacc, tojáshéj, zöldáruból visszamaradt hulladék, krumplihéj, zöldség szemét, ...stb. én egy kis szemetest használok, amiben összegyűjtöm ezeket a hulladékokat. Amikor megtelik, kiürítem a komposztálóba. A komposztálót készíthetjük lécekből, drótból, de ha valaki tud, akkor fonhat is kerítést. Csak arra figyeljünk, hogy egy oldalon nyitható legyen. Láttam már olyan, komolyabb komposztálót is, mely három fakkos volt. Az elsőbe

összegyűjtötték a kerti hulladékot, a másodikba beleaprították és a harmadikba dobták át a már kész komposztot, így voltaképp egyúttal meg is van forgatva. A komposztálás nem ördögös dolog, a legjobb, ami a kerti hulladékkal történhet. A legfontosabb, hogy figyeljünk az arányokra. Lebontás során megfelelő arányban kell kerülni nitrogénben és szénben

gazdag szerves hulladék a komposztálóba. Ha ez az arány nincs meg, akkor nem tudja a lebomláért felelős mikroorganizmus elvégezni a munkáját és csak egy bűzös szagú, rohadó kupacunk lesz, ami nem csak nekünk, de még a szomszédnak is zavaró lehet. Ezért a megfelelő arány 75% zöld hulladék (zöldség, gyümölcs, fűfélék) és 25% barna hulladék (gallyak, forgács, mulcs).

Pontosan mit is rakhatunk a komposztálónkba? Konyhai hulladékok: kávézacc, teafű, apróra darabolt tojáshéj, zöldség-, gyümölcs maradék, virág. Kerti hulladékok: lenyírt fű, apróra vágott gallyak, ágak, fűrészpor, falevél. Semmiféleképpen ne kerüljön bele ételmaradék, hús, ami a rágcáslókat odavonzza, vagy műanyag, ami nem bomlik le.

Arra is figyeljünk, hogy legalább 4-5 hetente forgassuk át komposztunkat. Erre azért van szükség, hogy kapjon oxigént, különben bepenészedik, rohadni kezd. Ha a komposztunk száraz, öntözzük meg, viszont, ha nedves, adjunk hozzá száraz hulladékot. Egy kis földdel is javíthatjuk a minőségét. A komposztunk 9-12 hónap alatt éri el megfelelő állapotát ahhoz, hogy kertünk, virágaink talajába vissza tudjuk juttatni, javítva ezzel a tápanyag szintet.

Tegyük hát zsebre, rakjuk fiókba azt a fránya gyufát! Elég lesz majd gesztenyesütéskor elővenni, de akár egy közös tábortűz mellett is megünnepelehetjük a téli napfordulót, mint őseink egykoron, ami az év legrövidebb nappala és leghosszabb éjszakája, Karacsun napja. Jó és tudatos kertészkedést kívánok mindenkinek!

Judith C.S.

JÓL HALADNAK A KÖZÖSSÉGI TÉR FELÚJÍTÁSI MUNKÁLATAI

A Zengővárkonyi Faluszépitő Egyesület által elnyert támogatásból szépen haladnak a hiánypótló zengővárkonyi közösségi tér felújítási munkálatai.

A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Falusi Civil Alap 2022-es pályázatán elnyert 5 708 500 Ft összeget az egyesület egy olyan fedett közösségi tér kialakítására használja fel, mely helyszínt adhat majd a jövőbeli rendezvényeknek évszaktól függetlenül. A pályázat keretében a tetőszerkezet megújítása történt meg az Arany János utca 25. szám alatti az Önkormányzat tulajdonában álló ingatlanban. Megépült az épület mentén húzódó járda és a fűtőkialakítás is megtörtént. Ezekkel a munkálatokkal újra egygel közelebb jutott a projekt a teljes megvalósuláshoz, és nagyon reméljük, hogy hamarosan már meg is tarthatjuk az első eseményeket ebben a barátságos, otthonos térben.

A munkák további előrehaladásáról újságunk hasábjain hamarosan olvashatnak. Addig is köszönjük türelmüket.

BETHLEN GÁBOR
Alap

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

A ZENGŐVÁRKONYI HAGYOMÁNYŐRZŐ MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HÍREI

A táncsoport erősen kezdte a nyarat és még erősebben folytatta. Számos fellépést tudhatunk magunk mögött, könnyebb volt azt a hétvégét megjegyezni, amikor nem mentünk sehova. Ez a tendencia jellemzi az őszt is, szerencsére sok felkérést kapunk, köztük rangos eseményekre is. Ezek közül néhányat felsorolunk.

A Bátán megrendezett Sárközi Lakodalomban zenekarunk kísérte a kikérőket és a több kilométeres menettáncot, a sátorban, vacsora előtt is sikerült lakodalmi hangulatot csiholni a várakozásból.

Nován, az Aratónapon illusztris vendégek sora előtt léphettünk színpadra és a nagy melegben is derekasan helyt állt apraja-nagyja a csoportnak.

Erzsébet, Mecseknádasd, Szilágy, Bogyzsló közönségének szeretetét is élveztük.

A covid időszak után először jutottunk el újra az Eszéki Magyar Napokra, visszahívták a csoportot a laskói Paprika Fesztiválra is.

Augusztusban tartottuk az utánpótlás csoportunk nyári táborát. Erről a résztvevők beszámolóját Darnos Adrienn tollából közöljük: „Egyesületünk a covid után újra elkezdte folytatni az eddigi munkáját. Nem csak felnőttek, hanem gyerekek is csatlakoztak csapatunkhoz. A 15 főre nőtt Műtyürké csoportnak a vezetősége idén megszervezte az I. Műtyürke tábort. A tábor helyszínéül Óbányát választották,

ahol 3 napot és 2 éjszakát töltöttünk el közösen. A táborhely elfoglalása után kaphattunk egy kis szabad programot, amíg elkezdődtek a foglalkozások. A társaság két csoportban „dolgozott”, ahol egy csapatnevet és egy csapatcímet készítettünk. Az eddigi tudásunkat kamatoztatva a kvíz kérdésekre mindenki kitűnően tudott válaszolni

akár a táncsoportról, akár Zengővárkonyról. Felfedeztük a környezetet, a csodás környezetet, felsétáltunk a kilátóhoz is. Lehetőségünk volt a közeli foci pályán játszani.

Szuper élmény volt! Ügyességi feladatokban is mindenki nagyon jól helyt állt. Nagy kedvencünk volt a számháború, ami egy ilyen tábor kihagyhatatlan „kelléke”! Természetesen a tánc is jelen volt minden nap és a felejthetetlen mókázások is.

Egyik nap paprikáskrumpli volt az ebédünk, amit a társaság közösen készített el. Utolsó este szalonasütés volt, jó kis táborfüzzel együtt. A tűz körül volt móka, kacagás, tánc. Számomra hihetetlen, de betartotta mindenki a szabályokat! A nagyok segítettek a kicsiknek. Olyanok voltunk, mint egy nagy család! De hisz mi azok is vagyunk, voltunk és leszünk is! Kíváncsian várjuk a II. Műtyürkés táborunkat!”

Köszönjük szépen a támogatást és a hozzájárulást a RetroPresszo Pizza & Burgernek, Hubert Ildikónak, Markovics Lászlónak, Keller Zoltánnak, Gondos Jánosnak, Schum Rékának, Petrás-Golomán Alexandrának, Darnosné Gyenis Valériának és természetesen minden szülőnek!

Egyelőre Szilágyon tartjuk a próbáinkat, de bízunk a mihamarabbi visszatérés lehetőségében.

ZVHME Vezetőség

NYÁRI RENDEZVÉNYEINK SZÉP EMLÉKEI

Az augusztusi fényfesztán újra ragyogott Zengővárkony! Csodás hangulatú estét tölthettünk együtt. Köszönjük mindenkinek, aki hozzájárult!

A Rockenbauer Pál 90 Emlékév augusztusi túráján Sáfrány Józseffel, a Másfél millió lépés Magyarországon operatőrével túrazhattunk.

Képek: Lévai Gábor, levaigabor.com

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

VÁLTOZÁS A HULLADÉKELSZÁLLÍTÁS RENDJÉBEN!

október		november		december	
napi	szolgáltatás	napi	szolgáltatás	napi	szolgáltatás
01	Vasárnap	01	Szerda	01	Péntek
02	Hétfő	02	Csütörtök	02	Szombat
03	Kedd	03	Péntek	03	Vasárnap
04	Szerda	04	Szombat	04	Hétfő
05	Csütörtök	05	Vasárnap	05	Kedd
06	Péntek	06	Hétfő	06	Szerda
07	Szombat	07	Kedd	07	Csütörtök
08	Vasárnap	08	Szerda	08	Péntek
09	Hétfő	09	Csütörtök	09	Szombat
10	Kedd	10	Péntek	10	Vasárnap
11	Szerda	11	Szombat	11	Hétfő
12	Csütörtök	12	Vasárnap	12	Kedd
13	Péntek	13	Hétfő	13	Szerda
14	Szombat	14	Kedd	14	Csütörtök
15	Vasárnap	15	Szerda	15	Péntek
16	Hétfő	16	Csütörtök	16	Szombat
17	Kedd	17	Péntek	17	Vasárnap
18	Szerda	18	Szombat	18	Hétfő
19	Csütörtök	19	Vasárnap	19	Kedd
20	Péntek	20	Hétfő	20	Szerda
21	Szombat	21	Kedd	21	Csütörtök
22	Vasárnap	22	Szerda	22	Péntek
23	Hétfő	23	Csütörtök	23	Szombat
24	Kedd	24	Péntek	24	Vasárnap
25	Szerda	25	Szombat	25	Hétfő
26	Csütörtök	26	Vasárnap	26	Kedd
27	Péntek	27	Hétfő	27	Szerda
28	Szombat	28	Kedd	28	Csütörtök
29	Vasárnap	29	Szerda	29	Péntek
30	Hétfő	30	Csütörtök	30	Szombat
31	Kedd			31	Vasárnap

**Pécsváradi
központi orvosi ügyelet
telefonszáma:**

06 72/465-057

Rendőrörs, Pécsvárad

7720 Pécsvárad, Rákóczi F. utca 7.
Tel.: 72/504-400 45-30 mellék
Körzeti megbízott: Hecker Attila
c.r.zls.

Fogadóóra: minden hónap első
keddjén 15 - 17 óra között

Szoda hazhozszállítás

Zengővárkonyban keddi napokon

Elérhetőség:

Balla Zoltán
Pécsvárad, Szőlő u. 10.
Tel. 06 30/682-2020

Muskátli Csárda

Zengővárkony
6-os főút
Tel. 06 20/538-3345

Közvilágítási

problémák bejelentése:

Dél-Dunántúli régió hiba-
bejelentés
(közvilágítási problémák
teljes szakaszokon)
Tel. 06 80 / 20-50-20

WATT-Erősáramú Tervező,
Szerelő és Szolgáltató Kft.
(egyedi lámpatestek hibája
esetén)

Tel. 06 72 / 511 - 599

Pécsváradi gyógyszertárak nyitvatartás:

Hétköznapokon:

8:00 - 16:30

A gyógyszertári ügyelet
Pécsváradon megszűnt.

Legközelebbi hétvégén is nyitva
tartó patika:
Pécs, Budai vám Tesco

Legközelebbi 0-24 h nyitva tartó
patika: Pécs, Zsolnay úti SIPO
patika

Andi falatozó

Zengővárkony, Ady E. u. 2.
Tel. 06 30/538-3921

Ebéd menü
hétfőtől szombatig.
Frissensültes tálak minden
nap.

Retro Presszó Pizza & Burger

Zengővárkony, Arany J. u. 48.

Tel. 06 72/672-256

Étlap és nyitva tartás:
www.retro-presszo.hu

Vízellátási problémák, csőtörés

észlelése esetén értesítendő:

Mezőföldvíz Kft.

Tel. 06 20 / 569 - 3833

Dr. Hegyi Johanna
gyermekorvos rendelési ideje:

H: 9-12

K: 11-13

Sze: 10-13

Cs: 9-13

P: 9-11

Elérhetőség:

06 72 / 466 669

06 70 / 556 6293

Zengő hírek

Felelős kiadó:

Zengővárkony Község Önkormányzata
7720 Zengővárkony, Ady E. u. 2.

Kiadásért felelős személy: Fülöp Csaba

Szerkesztésért, tördelészerkesztésért
felelős személy: Fülöp Szilvia

Hirdetésfelvétel:

polgarmester@zengovarkony.hu
06 30/985-4110

Megjelenik negyedévente 180 példányban.
ISSN 2732-3234